

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-143/2015-OD-SPZ/3
Počet listů: 2
Přílohy: 3

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obv. J. H. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spisy Okresního soudu v Liberci:

- sp. zn. 3 T 221/2011
- sp. zn. 2 T 116/2013
- sp. zn. 6 PP 101/2013

Podle § 266 odst. 1, 2 tr. ř. podávám ve prospěch obviněného J. H.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 28. 1. 2014, č. j. 6 PP 101/2013 – 25, jímž bylo podle § 91 odst. 1 tr. zákoníku rozhodnuto o tom, že obv. J. H. vykoná nevykonaný zbytek trestu z trestu odnětí svobody v trvání 2 let, uloženého mu rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 6. 2013, č. j. 55 To 503/2012-207, jako soudu odvolacího, ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 3 T 221/2011, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 10. 2013, č. j. 6 PP 101/2013-10, za stanovení zkušební doby v trvání 30 měsíců.

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 6. 2013, č. j. 55 To 503/2012 – 207, jako soudu odvolacího, ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 3 T 221/2011, byl (po zrušení prvostupňového rozsudku ze dne 11. 6. 2012 ohledně obv. H.) podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku zrušen pravomocný rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 12. 2011, č. j. 3 T 199/2011 – 472, a to ve výroku o vině pod bodem I., ve výroku o trestu a rovněž v navazujících adhezních výrocih,

a současně byl obviněný J. H. uznán vinným pokračujícím přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, dílem ukončeným ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaným v jednočinném souběhu s přečiny porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neoprávněného opatření, padělán a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku.

Za tyto přečiny a za přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku, porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, ohledně nichž zůstal výrok o vině pod bodem II. rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 12. 2011, č. j. 3 T 199/2011 – 472, nedotčen, byl obv. H. uložen podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 45 odst. 1 tr. zákoníku, společný úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku mu byl uložen i trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to finanční částky ve výši 200 Kč.

Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 21. 6. 2013, č. j. 3 T 221/2011 – 216, byla podle § 92 odst. 2 tr. zákoníku a § 334 odst. 1 tr. ř. do společného úhrnného trestu odnětí svobody v trvání 2 let, uloženého obv. J. H. rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 6. 2013, č. j. 55 To 503/2012 – 207, započtena doba od 22. 7. 2011 do 3. 7. 2012, kterou obv. H. strávil ve výkonu trestu odnětí svobody, uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 12. 2011, č. j. 3 T 199/2011 – 472, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 23. 2. 2012, č. j. 55 To 37/2012 – 496, a to včetně již započtené vazby v této trestní věci. Toto usnesení nabylo právní moci dnem 17. 9. 2013.

Do výkonu trestu odnětí svobody, uloženého mu rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 6. 2013, č. j. 55 To 503/2012 – 207 v trestní věci vedené u Okresního soudu v Liberci sp. zn. 3 T 221/2011, byl obv. J. H. dodán dne 5. 9. 2013.

Téhož dne pravomocným usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 10. 2013, č. j. 6 PP 101/2013 – 10, byl obviněný J. H. z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 2 let, uloženého mu rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 6. 2013, č. j. 55 To 503/2012 – 207, jako soudu odvolacího, ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 3 T 221/2011, podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku podmíněně propuštěn, přičemž mu podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání 30 měsíců.

Písemné vyhotovení usnesení neobsahuje odůvodnění (§ 136 odst. 3 tr. ř.), protože po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání se obv. H. výslovně vzdal práva stížnosti, a to i za osoby oprávněné s tím, že nežádá písemné odůvodnění usnesení. Stejně prohlášení učinila i státní zástupkyně.

Dalším téhož dne pravomocným usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 28. 1. 2014, č. j. 6 PP 101/2013 – 25, bylo podle § 91 odst. 1 tr. zákoníku rozhodnuto o tom, že obv. J. H. vykoná nevykonaný zbytek trestu z trestu odnětí svobody v trvání 2 let, uloženého mu rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne

11. 6. 2013, č. j. 55 To 503/2012 – 207, jako soudu odvolacího, ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 3 T 221/2011, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 10. 2013, č. j. 6 PP 101/2013 – 10, za stanovení zkušební doby v trvání 30 měsíců.

Také v tomto případě usnesení neobsahuje odůvodnění (§ 136 odst. 3 tr. ř.), protože po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání se obv. H. výslovně vzdal práva stížnosti, a to i za osoby oprávněné s tím, že nežádá písemné odůvodnění usnesení. Státní zástupkyně učinila obdobné prohlášení dodatečně.

Podle § 91 odst. 1 tr. zákoníku platí, že jestliže podmíněně propuštěný nebo odsouzený, u něhož se podmíněně upustilo od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, zákazu pobytu nebo zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se zbytek trestu vykoná.

Podle § 2 odst. 6 tr. ř. orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Po seznámení s obsahem spisového materiálu jsem dospěl k závěru, že tato ustanovení ovšem při rozhodování Okresního soudu v Liberci ve věci sp. zn. 6 PP 101/2013 ve veřejném zasedání konaném dne 28. 1. 2014 respektována nebyla.

Z obsahu předmětného spisu je patrné, že důvodem pro nařízení veřejného zasedání dne 28. 1. 2014 bylo odsouzení obv. J. H. tímž dnem pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 11. 12. 2013, č. j. 2 T 116/2013 – 144, na něž byl soud (mimo jiné) upozorněn přípisem Vězeňské služby ČR – Věznice Bělušice ze dne 6. 1. 2014 (č. l. 23).

Při rozhodování ve věci sp. zn. 6 PP 101/2013 ovšem Okresní soud v Liberci za důvod neosvědčení se obv. H. ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zjevně (což je z protokolu o veřejném zasedání ze dne 28. 1. 2014, pokud jde o provedené důkazy, jednoznačně patrné) považoval samotný fakt pravomocného odsouzení obv. H. ve věci vedené u téhož soudu pod sp. zn. 2 T 116/2013, k němuž došlo dne 11. 12. 2013, tedy skutečně v průběhu zkušební doby; nereflektoval ovšem, že se jednalo o odsouzení za pokračující trestnou činnost [jmenovitě přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, dílem spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku], již se obv. H. dopustil třemi útoky spáchanými ve dnech 16. – 28. 5. 2013, tedy dávno předtím, než byl dne 24. 10. 2013 z výkonu trestu odnětí svobody, uloženého mu ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 3 T 221/2011, podmíněně propuštěn, resp. dokonce předtím, než byl v této věci pravomocně odsouzen (k tomu došlo až rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 6. 2013, č. j. 55 To 503/2012 – 207).

Skutečností jinak je, že tato trestná činnost z května roku 2013 byla obv. H. spáchána ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z v té době ještě existujícího (pravomocně nezrušeného) pravomocného odsuzujícího rozhodnutí ve věci

vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 3 T 199/2011; z výkonu tohoto trestu přitom byl obv. H. podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 7. 2012, sp. zn. 6 PP 86/2012.

Jak pravomocné odsuzující rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 3 T 199/2011 (jmenovitě pokud jde o výrok o trestu), tak i na ně navazující usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 7. 2012, sp. zn. 6 PP 86/2012, byla ovšem rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 11. 6. 2013, č. j. 55 To 503/2012 – 207, pravomocně zrušena a počínaje tímto dnem tedy již neexistovala.

Nezbývá tedy než uzavřít, že usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 28. 1. 2014, č. j. 6 PP 101/2013 – 25, je založeno na nesprávném závěru, že se obviněný J. H. ve zkušební době podmíněného propuštění neosvědčil; ze spisu totiž nevyplývá nic, co by nasvědčovalo tomu, že by se v době od 24. 10. 2013, kdy zkušební doba podmíněného propuštění začala běžet, do dne 28. 1. 2014, dopustil jednání, jež by důvod pro neosvědčení se ve zkušební době zakládalo. Pro úplnost je třeba dodat, že zbytek trestu z trestu odnětí svobody v trvání 2 let, který byl obviněnému uložen v trestní věci Okresního soudu v Liberci sp. zn. 3 T 221/2011, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn, avšak následně byl napadeným usnesením nařízen opětovně k výkonu, začne J. H. vykonávat dne 30. 12. 2015 po předchozím výkonu trestu, který mu byl uložen v jiné trestní věci.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 266 odst. 7 tr. ř. odložil výkon rozhodnutí, proti němuž je stížnost pro porušení zákona podána;
2. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 28. 1. 2014, č. j. 6 PP 101/2013 – 25, byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu ve vztahu k ust. § 91 odst. 1 tr. zákoníku, a to v neprospěch obv. J. H.;
3. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení v celém rozsahu zrušil a aby zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu, a
4. podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu v Liberci, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 26/2015](#)